UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

Cap. VI. Quis possit dispensare ad petendum debitum, si superveniat conjugibus affinitas ex copula illicita?

urn:nbn:de:hbz:466:1-78172

Visual Library

Vnde veluti negativè ceſſavit Iudicum ?

Reſpondeo, tunc ex Gloſſa *in C.Omnipotens de Accuſat. V. Denuncietur*, poſt annum elapſum dicetur, & erit, quantum eſt ex hoc capite, occultum, quia, quod probari nequit, præſumendum eſt, non adeſſe.

Matrimonium an ſecretè contrahere poſſint.

33. Magna eſt controverſia: An Matrimonio, quando revalidandum eſt, debeat adeſſe præſentia Parochi, & Teſtium, de qua re egò pluribus, infra *tract. 4. de conſ. cap. 4. num. 3.* ſed hîc ejuſmodi quæſtio locum non habet, quia, quamvis in aliis caſibus illa requireretur, hîc nequaquam requiritur; ſiquidem expreſſè Pontifex concedit, ut ſecretè poſſit ejuſmodi matrimonium revalidari, & merito, tum quia ſcandala ſic vitantur, tum, quia jam ſupponitur matrimonium illud in facie Eccleſiæ, hoc eſt cum dicta Parochi, & Teſtium aſſiſtentia, fuiſſe celebratum.

34. Quod ſi eveniat, ut deinde fiat impedimentum publicum, & debebit peti pro foro externo diſpenſatio juxta dicta *n. 23.* debebit advocari Parochus cum Teſtibus, ut nos *l. c.* dicemus, notatq; rectè Trull. *l. 2. §. 4. d. 1. n. 7.*

Prolem ſuſceptam, ſuſcipiendamque ex indè legitimam decernendo.

35. Hanc legitimationem valere ſolum pro foro Conſcientiæ certum ſit, quia tota poteſtas Commiſſarii eſt pro interno foro dumtaxat. Quare, in foro tantum Conſcientiæ poterit ſic legitimatus promoveri, ut habet Sanch. *lib. 8. matr. d. 6. num. 25.* ad Ordines Sacros, Beneficiaque Eccleſiaſtica recipere.

36. An poſſit ex vi hujus legitimationis ſuccedere in bonis temporalibus, perinde, ac legitimus, quæſtio eſt inter Doctores, mox citandos, quos adi, ſi placet: Illud recole, ex alio capite, nimirum ex vi bonæ fidei, qua ſaltem alter ex conjugibus Matrimonium contraxit, prolem, de qua agimus, legitimam eſſe, tum per leges civiles, tum per Canonicas. Vnde tam ex hoc capite poterit ſuccedere in bonis temporalibus. Lege Sanc. *l. 8. matr. d. 34. n. 46.* alioſque à me citandos, infra *lib. 2. de irreg. c. 17. §. 2. n. 2.*

CAPVT VI.

Quis poſſit diſpenſare ad petendum debitum, ſi quando conjugibus ſuperveniat dicta affinitas ex copula illicita.

1. QVomodo oriatur hoc impedimentum diximus ſupra *tr. 1. c. 12. §. 3.* hic, quiſnam illud diſpenſare poteſt, erit breviter dicendum.

2. Poteſt Primò, Epiſcopus reſpectu ſuarum ovium, etiamſi aditus facilis ſit ad Summum Pontificem, nullaque vrgeat peculiaris neceſſitas, idque ſaltem ex conſuetudine tam legitimè introducta, ut habet Pontius, *l. 8. c. 13. n. 9.* Sanch. *l. 8. matr. d. 12. n. 13.* Caſtrop. *de ſponſ. d. 4. p. vlt. §. 1. num. 16.* aliique quidquid neget Hurtadus *d. 26. diff. 2. n. 8. de matr.* Ejus Vicarius non poteſt, niſi ipſi ſpecialiter ab Epiſcopo ejuſmodi poteſtas concedatur, quia eſt regula generalis apud Merollam, *t. 3. d. 7. de Iuriſd. Vic. c. 6. à n. 128.* alioſque ab ipſo citatos, Vicarium ex generali commiſſione Vicariatus, non poſſe ea diſpenſare; quæ ſunt voluntariæ Iuriſdictionis, ſed ſolum, quæ ſunt Iuriſdictionis neceſſariæ, at diſpenſare, eſt actus Iuriſdictionis voluntariæ, ut omnes apud eundem docent.

3. Poteſt Secundo, Commiſſarius Bullæ Cruc. ſic enim habet Bulla:

Item Commiſſario datur facultas diſpenſandi in ſimili Affinitatis impedimento ſuper debiti exactione in eodem foro conſcientia tantum.

4. Rodriquez, & Villalobos apud Bardi de Bull. Cr. *p. 3. tr. 3. cap. 5. n. 2.* extendunt hanc facultatem Commiſſarii, ut poſſit diſpenſare ad petendum debitum conjuge, cur id interdicitur ratione cognationis ſpiritualis, contractæ; cum altera conjuge. Sed contra eos refellit Sanchez *l. 8. matr. d. 15. num. 13.* Trull. apud Bard. & ipſe Bard. *l. c.* aliique, quia Commiſſario ſolum conceditur diſpenſatio ad petendum debitum, quando impedimentum ſupervenit ex Affinitate orta ex copula illicita; at cognatio ſpiritualis nullo modo dicitur Affinitas. Quare à diverſis non poteſt fieri illatio. Neque dicas, conceſſo majori, intelligitur conceſſum minus, id enim verum habet, quando minus continetur in majori, non verò, quando eſt diverſum.

5. Religioſi privilegiati, quales ſunt, qui communicant cum noſtris Privilegiis, poſſunt in prædicto caſu Affinitatis ſupervenientis diſpenſare ad petendum etiam poſt ablata vivæ vocis oracula, quia hoc Privilegium habetur per Bullam, ut fusè probat Thomas Hurtadus, *2. mor. q. tr. 11. cap. 1. à n. 1193.* & G. Hurt. *de matrim. diff. 2. n. 8.* Lotth. *tr. 1. Reſ. quaſt. 2. art. 5.* Dian. *p. 11. Tract. 8. Reſolut. 16. vbi, an extra confeſſionem* ... dicens de diſpenſatione ad petendum debitum ab eo, qui cum Voto ſimplici Caſtitatis Matrimonium celebravit ?

6. Duo adverte. Primo, pro noſtris requiri, ut communicationem hujus Privilegii concedat Pater Generalis, vel Provincialis; ita enim id reſtrinxit nobis idem Gener.

7. Secundò. Diſpenſationem hanc poſteriorem ad petendum debitum ab eo, qui cum dicto Voto iniit Matrimonium non poſſe diſpenſari à Commiſſario Cruciatæ quia hoc ipſi nullibi conceditur.

8. Quæres. Potéſtne Epiſcopus? Reſpondeo, negat G. Hurt. *l. c. n. 9.* quia id eſſet (inquit) diſpenſare in voto caſtitatis, quoad aliquem actum, ad quem non extendit Epiſcopi poteſtas, quia Votum Caſtitatis eſt Summo Pontifici reſervatum. Sed profecto affirmandum puto; idque ſaltem ex conſuetudine, ut dixi, *L. 4. de Decal. cap. 16. §. 4. n. 43.* (quem locum recolere, non erit inutile, quia ad rem multa) idemque docet merito Caſt. *de ſponſ. d. 4. p. vlt. §. 1. n. 17.*

CAPVT VII.

De cauſis diſpenſandi in impedimentis Matrimonij.

§. I. *Præmittuntur aliqua de his cauſis in univerſum.*

1. AD Diſpenſationem quamcunque requiri cauſam rationabilem, & proportionatam, ſæpè diximus cum Sanchez, *l. 8. matr. d. 18.* & Caſtropal. mox citando, aliiſque, qua deficiente, diſpenſatio ab inferiore in lege Superioris facta, illicita eſt, & nulla, ſed, ut vult Caſt. *T. 1. tr. 3. d. 6. p. 8. §. 1.* alios citans, valida; licet illicita, ſi fiat (ut etiam ſi à te petatur) à Superiore, vel ab inferiore in propria lege.

2. Et quidem Caëtanus, aliique ap. Sanch. mox citandum peccare mortaliter ait Superiorem, ſi ſine cauſa diſpenſet in ſua, vel prædeceſſoris lege, niſi parvitas materiæ excuſet, ſed tamen regulariter ſolum venialiter peccare, tum ſuperiorem, tum ſubditum ſine cauſa petentem tenent alii, ſentitque Sanch. *l. 8. d. 18. n. 7.* & latius Dian. *p. 1. tr. 10. de legib. reſ. 32. & reſ. 35.* & *tr. 3. reſol. 6. & ſequent.* Valent. Suarez, aliique apud Dianam, qui addit, ea jam obtenta vti, ne peccatum quidem veniale eſſe; excipe, niſi adſit ſcandalum, & grave damnum aliorum, quale eſſet, ait Sanchez, *l. c.* alios nimis gravari, ex eo, quod alii abſque cauſa, lege ſolvendi tributa liberarentur.

3. Nota tria. Primo, niſi expreſſe diſpenſans dicat, ſe ſine cauſa diſpenſare, ſemper intelligitur diſpenſare cum cauſa,

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN